

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
OPĆINSKI SUD U LJUBUŠKOM
Broj: 63 0 K 052816 26 Kv 2
Ljubuški, 22.01.2026. godine

Općinski sud u Ljubuškom, sudac Marin Vican, kao predsjednik vijeća, Filip Šaravanja i Ankica Čuljak kao članovi vijeća, u kaznenom predmetu protiv osumnjičenika M.M. zbog kaznenog djela Nasilje iz obitelji iz čl. 222. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine¹ (u daljnjem tekstu: KZ FBiH), odlučujući prijedlogu za produljenje pritvora Županijskog tužiteljstva ŽZH, Široki Brijeg (u daljnjem tekstu: Tužiteljstvo) broj: T08 KT 0010227 25 od 16.01.2026. godine, nakon javnog ročišta održanog dana 21.01.2026. godine u nazočnosti tužitelja Mladena Hrstića, osumnjičenika i njegove braniteljice po službenoj dužnosti Mirjane Biško iz Županijskog zavoda za pravnu pomoć ŽZH, na temelju čl. 149. st. 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine² (u daljnjem tekstu: ZKP FBiH), dana 22.01.2026. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Prema osumnjičeniku M.M., sinu I. i A., rođen ... godine u Mostaru, stalno nastanjen u mjestu B. bb, Široki Brijeg, BiH, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH, JMB: ..., neoženjen, pismen sa završenom SSS, po zanimanju računalni tehničar, lišen slobode dana 23.12.2025. godine u 14,15 sati.

PRODULJAVA SE PRITVOR

iz razloga propisanih čl. 146. st. 1. toč. c) ZKP FBiH, na dva mjeseca godinu u smislu čl. 149. st. 2. ZKP FBiH, odnosno **do 22.03.2026. godine** u 14,15 sati ili do drugačije odluke suda.

Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Širokom Brijegu br. 64 0 K 074496 25 Kpp od 31.12.2025. godine prema osumnjičeniku M.M., je određen pritvor iz razloga predviđenih odredbom čl. 146. st 1. toč. c) ZKP FBiH, tako da isti po tom rješenju može trajati najduže 30 (trideset) dana, počevši od dana lišenja slobode 22.01.2025. godine u 14,15 sati.

U prijedlogu Tužiteljstva br. T08 KT 0010227 25 od 16.01.2026. godine, podnesenom Općinskom sudu u Širokom Brijegu, navodi se da je radnjama osumnjičenika počinjena na štetu života i tijela oštećenih, posebno I.M., kojem je osumnjičenik M.M. dana 23.12.2025. godine nanio višestruke tjelesne

¹ "Službene novine FBiH", br. 36/03, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17, 31/23 i 58/25

² „Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03 ispravke, 56/03 ispravke, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20

ozljede po rukama i tijelu, koje kazneno djelo je po svojoj prirodi teško, u zadnje vrijeme na području BiH i šire u stalnom porastu. Pored toga, tužiteljstvo navodi da se osumnjičeniku stavlja na teret da je duži vremenski period fizičkim i psihičkim nasiljem ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost članova svoje obitelji, što isti sve priznaje u svom iskazu danom kako pred OSO PU Široki Brijeg, tako i pred postupajućom tužiteljicom. Također, tužiteljstvo navodi da osumnjičenik isto kazneno djelo čini kontinuirano već duži niz godina, što daje potpuno drugu dimenziju u pogledu težine počinjenog kaznenog djela, te ukazuje na upornost osumnjičenika na činjenje kaznenog djela i da nema namjeru prestati. Tužiteljstvo navodi da osumnjičenik kazneno djelo čini pod uplivima agresivnosti koju isti ne može suzbiti, prvenstveno uplivima ljutnje prema ocu što mu nije pružio „osnovno“, jer osumnjičenik ne radi, odnosno neće da radi, čega je i on sam svjestan, a što sve ukazuje da osumnjičenik nema namjeru odustati od činjenja ovog kaznenog djela, upravo što su okolnosti koje treba cijeliti kao veliku društvenu opasnost djela, ujedno kao i njegovu upornost, drskost i spremnost za činjenje kaznenog djela. Uzimajući u obzir težinu kaznenog djela, način počinjenja, osobnost osumnjičenika i nastale posljedice, Tužiteljstvo smatra da postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da bi osumnjičenik M.M. boravkom na slobodi mogao ponoviti kazneno djelo Nasilje u obitelji iz čl. 222. st. 1. KZ F BiH za koje djelo se može izreći kazna zatvora do tri godine, kao i teže kazneno djelo obzirom da je isti ocu prijetio da će ga ubiti. Tužiteljstvo navodi da istraga još nije okončana, odnosno nisu prikupljeni svi dokazi, poput nalaza vještačenja bioloških uzoraka krvi uzetih od osumnjičenika, na prisustvo lijekova, droga ili drugih sredstava ovisnosti, otrovnih supstanci u krvi, koje je po nalogu ovog Tužiteljstva dana 29.12.2025. godine povjereno JU Zavod za medicinu rada Kanton Sarajevo, Laboratoriji za toksikološka ispitivanja i higijenu radne sredine, Sarajevo (koji dokaz je ključan prije nadređivanja psihijatrijskog vještačenja), te medicinskog vještačenja ozljeda oštećenog I. M. zadobivenih dana 23.12.2025. godine, budući da je medicinska dokumentacija je, tek nakon urgencije, zaprimljena tek dana 16.01.2026. godine, pri čemu nije zaprimljena niti medicinska dokumentacija oštećenog o ozljedama koje je zadobio u 2024. godini, osim što iz dosad zaprimljene preslika medicinskog kartona Doma zdravlja Mostar oštećenog I.M. proizlazi konstatacija liječnika dr. S. R. Č. od dana 19.08.2024. godine „kontrolni RTG d. gležanja vidljive frakture i dalje, upućen ortopedu“. Imajući u vidu naprijed navedeno, kako još uvijek postoje razlozi za pritvor po osnovu čl. 146. st. 1. točka c) ZKP-a FBiH, Tužiteljstvo smatra da je da je produljenje pritvora protiv osumnjičenika M. M. neophodno, te predlaže i se pritvor produlji za još dva mjeseca u kom periodu bi se istraga u ovoj kaznenoj stvari mogla okončati.

Rješenjem Županijskog suda u Širokom Brijegu br. 08 0 V 009491 26 V od 19.01.2026. godine, usvojen je prijedlog Općinskog suda u Širokom Brijegu za prenošenje nadležnosti sa tog suda na drugi stvarno nadležni sud, te je za postupanje u kaznenom predmetu broj: 64 0 K 074496 25 Kv, u kojoj treba biti odlučeno o prijedlogu Tužiteljstva br. T08 KT 0010227 25 od 16.01.2026. godine za produljenje pritvora osumnjičeniku M.M., određen Općinski sud u Ljubuškom.

Povodom zaprimljenog prijedloga za produljenje mjere pritvora, održano je ročište dana 22.01.2026. godine, na kojem je strankama i branitelju dana mogućnost da se izjasne o navodima iz prijedloga.

Tužitelj je ostao kod prijedloga za pritvor, te dodao da je Tužiteljstvo dana 19.01.2026. godine, kod privatnih zdravstvenih ustanova „Endo Plus“ i „Poliklinike H“, zatražilo dostavljanje medicinske dokumentacije o liječenju osumnjičenika, jer je od obrane osumnjičenika istog dana zaprimilo informaciju da se osumnjičenik liječio u ovim poliklinikama.

Braniteljica osumnjičenika na ročištu navodi da se su razlozi za produljenje pritvora nisu utemeljeni, budući da se o pritvoru odlučuje zbog opasnosti od ponavljanja djela, a ne propusta i neefikasnosti institucija i pritvor ne smije služiti kao čekaonica papira. Braniteljica navodi da je pritvor iznimna mjera ukoliko postoji neposredna i konkretna opasnost da će osumnjičenik ponovo počiniti djelo koje mu se stavlja na teret, a opasnost se ne može otkloniti drugim mjerama. Osumnjičenik od prvog susreta ne poriče osnovanu sumnju i izražava jako žaljenje za sve što se dogodilo, te pristaje na vještačenje, liječenje i hospitalizaciju svjestan da mu treba stručna pomoć. Obrana ističe da postoji jasna psihijatrijska dimenzija zdravstvenih poteškoća, te je ranije bio pod nadzorom neuropsihijatra, o čemu je obrana dostavila informacije tužiteljstvu u podnesku od 19.01.2026. godine. Budući su prema osumnjičeniku rješenjem suda već izrečene zaštitne mjere prema Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji, koje rješenje je dio ovog spisa, obrana smatra da su to pokazatelji da se opasnost od ponavljanja može otkloniti mjerama nadzora i liječenja. Dakle, opasnost od ponavljanja djela nije stvarna, neposredna i konkretna, te predlaže da se prijedlog za produljenje pritvora odbije ili zamjeni mjerama zabrane u skladu sa čl.140c st.3. ZKP FBiH.

Osumnjičenik izjavljuje da se liječio u Domu zdravlja Mostar, ali je išao bez uputnice zbog stigme, pošto živi na selu. Osumnjičenik dalje izjavljuje da ima odlično ponašanje u KPZ Mostar, ali da zbog boravka u maloj sobi pati od klaustrofobije. Osumnjičenik navodi da je imao i suicidalne misli, te mu je bolje od kad koristi terapiju koju je u KPZ Mostar dobio od strane psihijatra.

Na pitanje suda gdje bi boravio ukoliko bi bio pušten iz pritvora, osumnjičenik izjavi da su razmatrali opciju da boravi u ustanovi Milosrdni otac, u Međugorju, ali to nije sigurno dok ne ode na razgovor u instituciju. Osumnjičenik izjavi da bi preko roditelja mogao dogovoriti boravak kod rodbine, ali mu je zabranjena komunikacija s roditeljima.

Tužitelj je u očitovanju na navode obrane izjavio da se ne radi o nikakvim propustima institucija, te bi informacije o psihijatrijskom liječenju osumnjičenika van službenih zdravstvenih ustanova mogla biti pribavljena ranije da je osumnjičenik ranije dostavio tu informaciju.

Nakon što je ispitalo pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda, te izvršilo uvid u predmetni spis, Vijeće je donijelo odluku kao u izreci ovog rješenja, iz razloga koji slijede:

Osnovana sumnja

Prema odredbi člana 146. st. 1. ZKP-a FBiH, pritvor se može odrediti samo ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba počinila kazneno djelo. Standard "*osnovana sumnja*" predstavlja viši stupanj vjerojatnoće da bi određena osoba mogla biti počinitelj kaznenog djela. Praksom Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) je također utvrđeno da "*osnovana sumnja*" podrazumijeva postojanje činjenica odnosno informacija koje bi objektivnom promatraču bile dovoljne da zaključi da postoji mogućnost da je osoba o kojoj se radi počinila to djelo.³ Pri tome, Vijeće podsjeća da je u ovoj fazi postupka, stupanj uvjerenja koji kod suda mora postojati u odnosu na učešće osumnjičenik u inkriminiranim radnjama, nižeg stupnja u odnosu na onaj koji mora egzistirati prilikom eventualnog potvrđivanja optužnice, a naročito prilikom odlučivanja o krivnji.

³ ESLJP, Fox, Campbell & Hartley protiv UK, odluka od 30.08.1990. godine, paragraf 32.

Iako obrana nije sporila postojanje osnovane sumnje kao osnovnog uvjeta za određivanje pritvora, Vijeće je po službenoj dužnosti, razmotrilo pitanje postojanja osnovane sumnje da je osumnjičenik M.M. počinio radnje Nasilja iz obitelji iz čl. 222. st. 1. KZ FBiH. Naime, iz iskaza svjedoka oštećenog I.M. (1944)⁴, oca osumnjičenika, koji je u cijelosti potkrepljen iskazom oštećene A.M. (1953), majke osumnjičenika, proizlazi da već više godina trpe nasilje od strane njihovog sina osumnjičenika M.M. (1991)⁵, da je I. udarao po rukama glavi, po nogama, da je prije više od godinu dana I. slomio kost u nozi zbog čega je išao u hitnu u Mostar, a da je otac I. M. imao frakturu potvrđuje i konstatacija dr. S. R. Č. od dana 19.08.2024. godine „kontrolni RTG d. gležanja vidljive frakture i dalje, upućen ortopedu“, međutim, oštećeni I. navodi da je tada rekao da je pao i slomio nogu. Dalje, proizlazi da je osumnjičenik majku A. znao udarati po glavi, te ih je oboje znao prskati vodom, a što sve oni od sramote nikad nisu htjeli prijaviti. Dalje iz njihovih suglasnih iskaza oštećenih proizlazi da je osumnjičenik dana 23.12.2025. godine, prvo svog oca I. na katu njihove obiteljske kuće udarao džogerom, od čega ime modrice po nadlakticama, da bi ga zatim napao u M., ali je oštećeni I. odbio da bude hospitaliziran, jer se bojavao da će osumnjičenik M. ukoliko se vrati kući ubiti A., budući da je I. znao prijetiti smrću, da će ga ubiti, zaklati, uzimao je nož dok bi to govorio. Posljednji događaj potvrđuje i svjedok G. P.⁶ koji je kao slučajni prolaznik u S. ulici, u M., prišao i razgovarao s oštećenim I., kojom prilikom mu je oštećeni rekao oda ga sin tuče 18 godina, te je oštećeni I. nakon dolaska policije odveden u CUM gdje su evidentirane ozljede davljenja. Svjedok P. potvrđuje da je doktorica oštećenog htjela ostaviti na promatranju, ali je oštećeni odbio, jer nije htio ostaviti ženu samu kući, a sve potvrđuje i nalaz i mišljenje CUM SKB Mostar za I.M. od 23.12.2025. godine u 12,16 sati. Navedene iskaze u pretežitom dijelu ne spori ni sam osumnjičenik u svojim iskazima pred Tužiteljstvom⁷ i PU Široki Brijeg⁸ priznaje da je prema osu ispoljavao bijes iz razloga što su imali „loš financijski status, nisu mi priuštili da studiram“, te izjavljuje da majku nikad nije fizički ozljeđivao namjerno „možda sam rijetko, da sam je udario, ali u svojoj ljutnji znao sam je pljunuti u lice“, te priznaje da je znao polijevati vodom nju i oca, te osumnjičenik priznaje da je dana 23.12.2025. godine ocu opalio šamar, udario ga džogerom po leđima, te se u Mostaru prepirao s ocem nakon čega je otac sve ispričao nepoznatom čovjeku i sve pri tomu preuveličao.

Vijeće je izvršilo uvid i u ostale dokaze koji su dostavljeni uz prijedlog, te utvrdilo da dokazi ukazuju da postoji osnovana sumnja da je osumnjičenik M. M., kroz dulje razdoblje prema svojim roditeljima s kojima živi u zajedničkom kućanstvu činio radnje Nasilja iz obitelji iz čl. 222. st. 1. KZ FBiH, na koji način je ispunjen osnovni uvjet za produljenje mjere pritvora.

Posebni razlozi iz odredbe člana 146. st. 1. toč. c) ZKP F BiH

U pogledu pritvorskih razloga iz člana 146. st. 1. toč. c) ZKP F BiH, kojim je propisano *da se pritvor može odrediti ako postoje naročite okolnosti opravdavaju strah da će ponoviti kazneno djelo ili da*

⁴ Zapisnika o saslušanju svjedoka I. M., PU Široki Brijeg, broj 02-2-8/2-2-650/25 od 23.12.2025. godine.

⁵ Zapisnika o saslušanju svjedoka A. M., PU Široki Brijeg, broj: 02-2-8/2-2-649/25 od 23.12.2025. godine.

⁶ Zapisnika o saslušanju svjedoka G. P., PU Široki Brijeg broj 02-2-8/2-2-652/25 od 23.12.2025. godine.

⁷ Zapisnika o ispitivanju osumnjičenika M. M. sačinjen u ŽT ŽZH, Široki Brijeg, broj T08 0 KT 0010227 25 od 24.12.2025. godine.

⁸ Zapisnika o ispitivanju osumnjičenika M. M., broj: 02-2-8/2-2-653/25 od 23.12.2025. godine.

će dovršiti pokušano kazneno djelo ili da će počiniti kazneno djelo kojim prijeti, a za ta kaznena djela može se izreći kazna zatvora najmanje od tri godine ili teža kazna.

Naime, postoji osnovana sumnja da je osumnjičenik radnje nasilja prema roditeljima ponavlja kroz dulje razdoblje i da je nanosio ozbiljne ozljede oštećenima, tako da je čak prije godinu dana ocu slomio nogu, koje nasilje otac nije prijavio iz stida i nade da će maltretiranje prestati. Također, Vijeće primjećuje da osumnjičenik prema vlastitom kazivanju zamjera roditeljima što mu nisu omogućili bolji život, te navodi da je u djetinjstvu trpio maltretiranje, što navodi kao uzroke svog agresivnog ponašanja. Vijeće primjećuje da iz iskaza osumnjičenika i oštećenih proizlazi da svi žive u istoj kući, da dijele jedan toalet, te iz spisa i izjašnjenja osumnjičenika na ročištu ne proizlazi da bi osumnjičenik ukoliko se pritvor ukine mogao boraviti na drugoj adekvatnoj lokaciji na kojoj ne bi predstavljao ugrozu za oštećene.

Vijeće primjećuje da osumnjičenik u izjavi od 23.12.2025. godine izjavljuje „nemam kontrolu nad sobom kad me uzme agresivnost“, kao i da oštećeni I. M. u svojoj izjavi izjavljuje „Baš se bojim za svoj život i život svoje žene ako se on vrati kući. Često puta mi je znao prijetiti smrću, da će me ubiti, zaklat, uzimao je nož i govorio mi je to. Znao bi nekada uzet u jednu ruku nož, a u drugu palicu, te govoriti da će me ubiti, di bi me nakon toga odmah krenuo udarati“. Kada se navedeno dovede u svezu s činjenicom da je osumnjičeniku M. 34. godine i trenutno u naponu snage i fizički dominantan u odnosu na oca I. kome su 82. godine, po mišljenju ukazuje da postoji opravdana bojazan kako će se osumnjičenik ponašati ukoliko se nađe na slobodi, odnosno hoće li počiniti isto ili gore kazneno djelo.

Nadalje, Vijeće primjećuje da, iako se osumnjičenik nalazi u pritvoru skoro mjesec dana, u spisu nema materijalnih dokaza koji bi potvrdili da se liječio ili se liječi psihičkih bolesti. Takvo što proizlazi samo iz izjava osumnjičenika i oštećenih I. i A., čiji iskazi, pri tomu kontradiktorni budući da majka A. izjavljuje da je osumnjičenik samo jedan put otišao na pregled i da je dobio terapiju, dok osumnjičenik izjavljuje da je redovno išao na preglede. U svakom slučaju, Vijeće rezimira, da liječenje ukoliko ga je i bilo, očito nije dalo potrebne rezultate, jer je osumnjičenik nastavio sa nasilnim ponašanjem, te je u ovom trenutku jedino opravdano određivanje pritvora. Osumnjičenik za vrijeme boravka u pritvorskoj jedinici ima pristup kompletnoj medicinskoj skrbi, pa tako i neuropsihijatru, ukoliko postoji potreba za istim.

Sve navedene okolnosti, naročito fizičku dominantnost osumnjičenika, za koga postoji osnovana sumnja da je prije više od godinu dana radnjama nasilja slomio nogu ocu, a koji sam izjavljuje da ima napade agresivnosti i zamjeranja prema roditeljima, koja su se nakon što su ga prijavili policiji mogla samo intenzivirati i pogoršati, te bi se u slučaju približavanja žrtvama i u naletima agresivnosti mogao biti još opasniji, predstavlja naročite okolnosti koje opravdavaju strah da će ponoviti kazneno djelo ili počiniti kazneno djelo kojim je uvjerljivo, držeći nož, prijetio ocu. Stoga, Vijeće smatra da priznanje osumnjičenika i njegovo iskazano kajanje za učinjene radnje nasilja, u ovoj fazi postupka ne mogu pružiti potrebne garancije fizičke sigurnosti oštećenih.

Nadalje, Vijeće smatra da paušalnim tvrdnje obrane osumnjičenika o sporosti rada institucija, budući da je evidentno da je tužiteljstvo u tijeku dosadašnjeg postupka, koji je po svojoj prirodi složen i zahtjeva provođenje više vještačenja zdravstvenog stanja, prije čijeg provođenja treba prikupiti relevantnu dokumentaciju, te tužiteljstvo u tom smjeru ažurno poduzima radnje, ne predstavljaju razloge za ukidanje pritvora. Nasuprot tome, Vijeće primjećuje da iz do sad prikupljenih dokaza, i to: Izjašnjenja Doma zdravlje

Mostar, Centar za mentalno zdravlje br. ... od 31.12.2025. godine br. ... od 07.01.2026. godine, proizlazi da za osumnjičenika M. M. nije zabilježena nikakva medicinska dokumentacija, niti u evidencijama ima da se osumnjičenik liječio u toj ustanovi, što upućuje da osumnjičenika davanjem netočnih informacija usporava provođenje istrage i tek predstoji provjera posljednjih informacija dostavljenih od strane osumnjičenika vezanih za liječenje u privatnim poliklinikama.

Vijeće je razmatralo mogućnost primjene blažih mjera osiguranja nesmetanog vođenja kaznenog postupka u skladu sa odredbama čl. 140. i 140a ZKP F BiH kao i odredbom čl. 5. st. 3. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Međutim, Vijeće nalazi da se u ovom trenutku, sprječavanje osumnjičenika da ponovo čini djela može postići samo mjerom pritvora, te niti jedna druga mjera uključujući i mjere zaštite udaljenja iz kuće i zabrane približavanja žrtvama na udaljenost manju od 100 m, prema Rješenju Općinskog suda u Širokom Brijegu br. 64 0 Pr 074488 25 Zm od 24.12.2025. godine ne bi bila svrsishodna. S obzirom na sve navedeno, kao i da ne postoji alternativa lokacija na kojoj bi osumnjičenik mogao sigurno boraviti, te da sam osumnjičenik priznaje da ima zamjeranja prema roditeljima, koja se u naletu agresivnosti manifestira nasiljem, razvidno je da niti jedna druga mjera osim mjere pritvora u ovom slučaju nije opravdana.

Imajući u vidu sve navedeno, Vijeće je primjenom odredbe čl. 149. st. 2. ZKP FBiH donijelo odluku kao u izreci rješenja.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu Široki Brijeg, u roku od tri dana od dana prijema rješenja. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

**PREDSJENIK VIJEĆA
SUDAC**

Marin Vican